

[Olufson.]

get er der til Krisehjælp, Arbejdsløshedsunderstøttelse o. s. v. opført 29½ Mill. Kr.

Disse Tal, paa den ene Side svigtende Indkomster og paa den anden Side stærkt forhøjede Udgifter, giver det mindre gode Resultat, som vi ser nu. Der maa i den kommende Tid efter min Mening skaffes Dækning for det manglende Beløb paa Finansloven, og vi maa jo være klar over, at der kommer en Tillægsbevillingslov bag- efter, som ogsaa vil kræve Penge. Derfor vil det være en bydende Nødvendighed, at Rigsdagen skaffer Dækning paa Driftsbudgettet. Det vil sikkert ogsaa blive nødvendigt i den kommende Tid — det kan man ikke gøre med dette Aars Budget — at udvise mere Sparsommelighed, end man har gjort tidligere.

Der er i saa Henseende nedsat et Spareudvalg, som jeg har den Ære at være Formand for, men jeg maa sige, at den Opgave, vi fik, var ikke synderlig let. Den højtærede Finansminister havde gentagne Gange skaa- ret ned paa de frie Bevillinger, samtlige Honorarer var gennemgaaet af Lønningsraadet i Fjor og var sat betydeligt ned, og ved den meget omhyggelige Gennemgang af Finanslovforslaget, vi har foretaget, er vi kommet til den Overbevisning, at der kan vel, naar den fornødne Villie er til Stede, spares adskillige Steder, men vi har ikke paa dette Aars Finanslov villet komme med Spareforslag, fordi det, hvis vi kom med isolerede Forslag, let vilde faa en politisk Karakter, der muligvis kunde komme til at hindre os i det fremtidige Arbejde. Men vi er villige til at fortsætte vort Arbejde, og jeg mener, det maa blive en bydende Nødvendighed, at Rigsdagen viser mere Sparevillighed, end den har vist indtil nu, og ogsaa, at man skaffer de Love, der er fornødne til at dække det Underskud, der er for indeværende Finansaar.

Pinholt: Jeg skal følge den ærede Ord- fører for Regeringspartierne og ikke holde nogen lang Tale, det er jo ikke Meningen, at vi skal have en Generaldebat her i Dag, men jeg vil blot nævne nogle enkelte Tal, som illustrerer, hvilke finansielle Forhold vi har for os i den kommende Tid.

Der er paa Driften et Underskud paa 46,5 Mill. Kr., og vi maa regne med visse Udgifter, der vil komme til, et Beløb paa godt 21 Mill. Kr.; saa er vi oppe paa 67 Mill. Kr. Endvidere maa vi vel regne med, at Socialreformen bliver gennemført, det er vel en halv Snes Millioner, saa har

vi et Underskud paa ca. 80 Mill. Kr. paa Driften. Statsvirksohederne er opgjort til et Underskud paa 40,4 Mill. Kr. I Aar vil det blive 40 Mill. Kr., jeg er ikke sikker paa, at den højtærede Trafikminister med al sin Dygtighed vil være i Stand til at garantere, at han ikke kommer længere ned end til 40 Mill. Kr.; vi kan derfor ikke være sikre paa, at vi ikke faar et større Underskud. Og det Finanslovsforslag, vi behandler her i Dag, viser en Udgift paa Driften af 331 Mill. Kr., medens det i Fjor paa samme Tid viste en Driftsudgift paa 297 Mill. Kr.; det er altsaa en Stigning paa 34—35 Mill. Kr.

Jeg vil endelig hertil føje, at naar vi ved, at der paa § 26 er en Merudgift paa 43,1 Mill. Kr., saa bliver det et meget betydeligt Underskud, der vil kunne ventes i det kommende Aar, og jeg vil antage, det vil være nødvendigt, at man gaar til Statslaan for en Del af dette Beløb. Jeg tror ikke, det vil være muligt fremtidig at forelægge Finanslovsforslag, hvori der ikke er sket gennemgribende Ændringer paa næsten alle Omraader, thi jeg tror ikke, vi vil være i Stand til at komme igennem finansielt, hvis ikke der sker en meget væsentlig Reduktion her.

Jeg har ønsket at gøre disse Bemærkninger nu; naar Tillægsbevillingsloven kommer, faar vi jo en Generaldebat.

Korsgaard: Jeg vil gerne vende tilbage til de Bemærkninger, jeg fremsatte under Behandlingen af Finansministeriets Budget, og sige, at den Form, Finansministeren har valgt, uden videre at regne med Beløb, som ikke er vedtaget, er nu alligevel ret uheldig. Nu vil den højtærede Finansminister med en vis Ret kunne sige, at naar vi har stemt for Finansministerens Budget, vidende oven i Købet — man skulde jo helst vide, hvad man stemmer om —, at dette Budget er bygget paa, at disse Love forlænges, saa har vi samtidig givet Tilslutning til Forlængelse af disse Love. Det vil man jo i Virkeligheden kunne sige, men jeg vil dog gerne forvare mig imod, at man paa den Maade, om jeg saa maa sige, binder de Handlinger, der skal finde Sted i Løbet af en ret nær Fremtid. Hvorvidt der saa i øvrigt vil være Enighed om at forlænge disse Love, skal jeg ganske lade staa hen, men saa meget synes man jo at vide, at der er Sikkerhed for, at disse Love vil blive forlænget, idet de saakaldte Forligspartier, saa vidt jeg har forstaaet, har lovet hinanden, at dette skal ske.

I øvrigt vil jeg gerne om disse Love sige,